

Sluhové Boží.

Mnozí lidé se dosud zcela bezdůvodně domnívali, že sluhové kostelů a templů a vůbec vykonavatelé všech náboženských kultů mají býti považováni současně za služebníky Boží.

Tento pojem byl rozset kdysi v čase počátku výstavby kultů všeho druhu a to samotnými sluhy těchto kultů, kteří se tím snažili dodati si vážnosti, jaké by jinak osobně jen velmi těžko získali. A tak to zůstalo až podnes, aniž by si někdo snažil ujasnit, že tím bylo lidstvu natropeno více škod než užitku. Hlavní věc však při tom jest, že to znamená zneužívání Boha!

Člověk který stojí ve stvoření s bdělým duchem, který se neuzavřel jemným záchvěvům citu své duše, nemůže nikdy uznati za pravdu, že Bohu, tomu velikému a živému Bohu, by se skutečně sloužilo provozováním kultů a žebráním, jemuž lidé říkají „modlení“, nebo dokonce snad mrskáním! Tím přece svému Bohu nic **nedáváte!** Tím mu přece nic nepřinášíte! Čeho tím vlastně chcete docílit? Na to nemáte odpovědi ani tehdy, když stojíte před soudnou stolicí Boží. Musíte zůstatí němí, poněvadž jste to všechno činili jen **pro sebe!** Dělali jste to pro **své** vnitřní uklidnění a povýšení, nebo ze zoufalství a bídy.

Pravím vám: Jedině **ten** člověk, který stojí správně ve stvoření svého Boha, který považuje sám sebe za část tohoto stvoření a **podle toho** žije, ten jest pravým sluhou Božím.

Je lhostejno, jakým způsobem jest činným, aby získal nutné

prostředky k pozemskému životu. Bude se při tom vždy snažit, aby jako část stvoření přizpůsobil se také těm zákonům, které působí ve stvoření proto, aby je **podporovaly**. Tím také on podporuje pak stvoření a slouží tak jedině správným způsobem svému Bohu, poněvadž správným podřízením se může vzniknouti **jen** štěstí a radost a trvalý další vývoj!

Proto je samozřejmé, že se musí sám naučit stvoření znát.

A toto jediné jest pro vás nutností! Poznávati vůli Boží, která spočívá ve stvoření a trvale a samočinně se v něm projevuje a účinkuje. Právě o to jste se však dosud ještě nikdy správným způsobem nestarali. A přece s vámi se všemi není tomu jinak, než kdybyste stáli v ohromném soustrojí a museli jím procházeti, aniž byste na něm mohli něco změnit nebo zlepšit.

Jakmile však v tomto soustrojí nestojíte nebo nejdete **správně**, pak hrozí vám všude nebezpečí. Musíte narážet a můžete i upadnout nebo býti roztrháni. Je tomu právě tak, jako v nějaké obrovské strojovně, kde v nezadržitelném letu kmitají se nesčetné hnací řemeny a probíhají kolem vás na všech stranách. Každému kdo tu není znám, hrozí nebezpečí všude a na každém kroku. Znalci a odborníku však to jen slouží a prospívá. Nejinak jest tomu s člověkem ve stvoření!

Učte se konečně správně znát toto soustrojí, protože je smíte a máte využít k vašemu štěstí! Avšak i zde, jako všude jinde, musíte se nejdříve stát učedníky! Toto stvoření jest největší ze všech děl a není v něm žádných výjimek. Jest tomu přesně tak jako u děl lidských. Vždyť i auto přináší radost jen tomu, **kdo se v něm vyzná**. Tomu, kdo je nedovede řídit, přináší však smrt!

Tisíce příklady i v malém měřítku jsou před vámi a ve vašem okolí hmatatelný! Proč jste se ještě na nich nikdy nepoučili?

Lze to přece všechno prostě a přirozeně poznat! Avšak právě v tomto směru stojíte tu jako před nějakou zdí! Tupí, lhotejní a s tvrdohlavostí, které nelze vysvětliti.

Jedná se přece právě zde na konec o váš život a celé vaše bytí! Nějaký složitý stroj může vám vysvětliti jedině konstruktér sám nebo ten, koho **on** k tomu vychoval! Tak je tomu zde na zemi a ne jinak ve stvoření! Avšak právě tam chtějí lidé, kteří sami jsou jen částí tohoto stvoření, sami ze sebe vědět všechno lépe, než mistr. Nechtějí přijmouti žádných pokynů a poučení k používání tohoto soustrojí, nýbrž sami chtějí učit jeho základním zákonům. Snaží se stanovit tyto základní zákony jen povrchním pozorováním zcela nepatrných výběžků velikého a vlastního celku, ačkoliv se vždy uzavírali tomu, co o něm **tušili**. O vědění nemohlo proto býti dosud vůbec ani řeči.

A přece již mnohokrát byla vám láskyplně podávána možnost poznání. Nejdříve ostrými obrysy v zákonech, které směl zprostředkovati Mojžíš. Pak dokonce Synem Božím, který se snažil dáti vám je v podobenstvích a obrazech.

Jejich obsah však nebyl poznán a pochopen, nýbrž byl zle znetvořen, zatemněn a zkroucen lidským chtěním, které vždy chce vědět všechno lépe.

Nyní po třetí a naposledy opět dává se vám příležitost, pomocí Poselství Grálu, jasně vidět Boží zákony ve stvoření, aby všichni lidé mohli se státi pravými služebníky Božími v plném

vědomí, v radostném a jarém činu, jak to pravá služba Boží vyžaduje!

V celém stvoření může býti radost a štěstí. Bídu a starost, nemoc a zločiny vytvořily jste jedině vy lidé sami, protože až dodnes **nechtěli** jste poznat v čem jest ta ohromná síla, která vám byla dána na cestu všemi světy, které na své vlastní přání za účelem vlastního vývoje musíte proputovati.

Postavíte-li se správně, pak tato síla přivodí vám nutně sluneční jas a štěstí! Takto však stojíte ve všeobsláhlém soustrojí, bez pomoci a maličcí a přece ještě se vždy chvástáte velikými slovy o sobě a o svém vědění, až se konečně budete muset zřítit následkem těchto vašich chyb, které vznikly jen z nevědomosti a z nechuti učit se. Procitněte konečně! Buďte nejdříve **učedníky**, abyste obdrželi **vědění**, neboť jinak nebudete ničím.

Vy jste nyní vůči Stvořiteli mnohem méně než nějaký hmyz. Hmyz plní alespoň věrně účel, který plniti má, zatím co vy sami, jako lidští duchové, jste selhali! Selhali jste svou ješitností, vědychtivostí, která není žádným vědáním. Školy, které jste zřídili a vybudovali na tomto falešném vědění, jsou řetězy, kterými jste pevně připoutáni a jež každý vzestup ducha udusí již v počátku, protože ti, co vás v nich vyučují, sami nemohou stoupati vzhůru!

Děkujte Pánu, že vám nyní bude vzata násilím možnost dalšího tak prázdného, vše jen poškozujícího bytí, neboť jinak nemohli byste nikdy dojít k poznání zavržitelnosti všeho toho, co vás dnes obklopuje a v čemž jevíte se celému stvoření jako směšné, prázdné a groteskně nalíčené loutky, které v sobě chovají spícího ducha!